

عنوان مقاله:

بررسی رفتار متقابل انسان و محیط در معماری فضاهای داخلی با توجه به نظریات روانشناختی و رفتارگرایی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

امیرحسین جان زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

هم زمان با تحولات نیمه دوم قرن بیستم، مقوله شناخت انسان در جهت پاسخگویی بهتر به نیازهای روانی و فیزیکی او در حوزه های علوم انسانی وارد گشت. در این میان روانشناسی محیطی به عنوان تخصصی میان رشته ای وبا هدف مطالعه روانشناختی رفتار در ارتباط با محیط های فیزیکی اهمیت خاصی پیدا کرد. در روانشناسی محیطی رفتار انسان تحت تأثیر عواملی چون عوامل فیزیکی محیط، داده های نمادین، داده های طراحی و روح محیط قراردارد. به طور متقابل انسان نیز با رفتار خود که ناشی از جنبه های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و شخصیتی است بر محیط تأثیر می گذارد و آن را در جهت ارضای نیازهای فیزیولوژیک و اجتماعی خود دگرگون کرده، فضا را سازماندهی می کند. چگونگی ارتباط متقابل رفتار و محیط از جنبه های گوناگون مورد بررسی قرار گرفته است. در حوزه روانشناسی مهم ترین نظریات ارائه شده شامل روانشناسی عمقی، روانشناسی رفتار گرایی، روانشناسی گشتالت و روانشناسی اکولوژیکی است که مورد اخیر به دلیل اصالت بخشیدن به محیط عینی و فاصله گرفتن از شیوه های سنتی و آزمایشگاهی ومشاهده رفتار در محیط روزمره با اهداف این مقاله سازگارتر می باشد. در این پژوهش که به روش توصیفی-تفسیری انجام شده، جمع بندی نظریات ارائه شده در حوزه روانشناسی محیط زندگی انسان بیان شده و ابزار دگرگونی و ساماندهی فضا جهت بهره برداری کاربر و طراح ارائه گشته است. بر اساس مطالعات انجام شده در این تحقیق طراح می تواند با خارج کردن پروسه طراحی داخلی از روش تجویزی، کاربر را از آزادی لازم را در جهت ارضای نیازهای فیزیولوژیک و اجتماعی خود فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، رفتار متقابل، ساماندهی فضا، انعطاف پذیری، پایداری فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315082>

